

नोहरः ॥ ६८ ॥ यथादुग्धे स्थितं सर्पिर्न स्वादायोपकल्पते ॥ पृथग्भूतं हितदिव्यं देवानां रसवर्द्धनम् ॥ ६९ ॥ इक्षूणाम
पिमध्यातं शर्करा व्याप्यतिष्ठति ॥ पृथग्भूता च सामिष्टा तथा भागवती कथा ॥ ७० ॥ इदं भागवतं नाम पुराणं ब्रह्मसं
मितम् ॥ भक्तिज्ञानविरागानां स्थापनाय प्रकाशितम् ॥ ७१ ॥ वेदांतवेदसुखाते गीताया अपि कर्त्तरि ॥ परितापव
तिव्यासे मुख्यत्यज्ञानसागरे ॥ ७२ ॥ तदा त्वया पुरा प्रोक्तं चतुःश्लोकसमन्वितम् ॥ तदीयश्रवणात्सद्यो निर्बाधो वा
दरायणः ॥ ७३ ॥ तत्र ते विस्मयः केन यतः प्रश्नकरो भवान् ॥ श्रीमद्भागवतश्रावेषो कदुःखविनाशनम् ॥ ७४ ॥
नारद उवाच यद्दर्शनं च विनिहंत्य शुभानि सद्यः श्रेयस्तनोति भवदुःखदवार्दितानाम् ॥ निःशेषशेषमुखगीतक
थैकपानाः प्रेमप्रकाशकृतये शरणं गतोऽस्मि ॥ ७५ ॥ भाग्योदयेन बहुजन्मसमार्जितेन सत्संगमेवलभते पुरुषो
यदा वै ॥ अज्ञानहेतुकृतमोहमहांधकारनाशं विधाय हितदोदयते विवेकः ॥ ७६ ॥ इति श्रीपद्मपुराणे उत्तरखंडे श्री
भागवतमाहात्म्ये कुमारनारदसंवादो नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ७७ ॥ नारद उवाच ज्ञानयज्ञं करि
ष्यामि शुकशास्त्रकथोज्ज्वलम् ॥ भक्तिज्ञानविरागाणां स्थापनार्थं प्रयत्नतः ॥ १ ॥ कुत्र कार्यो मया यज्ञः स्थलं तद्वा
च्यतामिह ॥ महिमा शुकशास्त्रस्य वक्तव्यो वेदपारगैः ॥ २ ॥ कियद्भिर्दिवसैः श्राव्या श्रीमद्भागवती कथा ॥ को विधि
स्तत्र कर्त्तव्यो ममेदं वदतामिह ॥ ३ ॥ कुमार उचुः शृणु नारद वक्ष्यामो विनम्राय विवेकिने ॥ गंगाद्वारसमीपे तु
तटमानंदनामकम् ॥ ४ ॥ नाना ऋषिगणैर्जुष्टं देवसिद्धनिषेवितम् ॥ नाना तरुलताकीर्णं नवकोमलवालुकम् ॥ ५ ॥
रम्यमेकांतदेशस्थं हैमपद्मसुशोभितम् ॥ यत्समीपस्थजीवानां वैरं चेतसि न स्थितम् ॥ ६ ॥ ज्ञानयज्ञस्त्वया तत्र कर्त्त
व्योऽद्य प्रयत्नतः ॥ अपूर्वारसरूपा च कथा तत्र भविष्यति ॥ ७ ॥ पुरस्थं निर्वलं चैव जराजीर्णकलेवरम् ॥ तद्वयं च पुरस्कृत्य
भक्तिस्तत्रागमिष्यति ॥ ८ ॥ यत्र भागवती वार्त्ता तत्र भक्त्यादिकं व्रजेत् ॥ कथाशब्दं समाकर्ण्य तत्रिकं तरुणाय
ते ॥ ९ ॥ सूत उवाच एवमुक्त्वा कुमारस्तेनारदेन समंततः ॥ गंगातटं समाजग्मुः कथापानाय सत्वराः ॥ १० ॥
यदा यातास्तटं ते तु तदा कोलाहलोऽप्यभूत् ॥ भूर्लोकं देवलोकं च ब्रह्मलोकं तथैव च ॥ ११ ॥ श्रीभागवतपीयूषपाना